

Seg skal her indstrænte mig til at gjøre opmærksom paa, at naar et Flertal i Udvalget har ment at kunne tilraade en mindre Nedsættelse i Understøttelsen til vedkommende afstedigede Inspektør ved Horsens Straffeanstalt, er det begrundet i den Forhandling, som fandt Sted om denne Sag forrige Gang, den var for, og fordi man har troet, at det var tjenligt for Sagens Interesse, og ogsaa af Hensyn til den dog temmelig ringe Betydning, det hele Spørgsmaal har, at komme ud over den hele Sag paa den her foreslaaede Maade. Seg skal ikke komme nærmere ind paa det nu, naar der ikke ellers gives Anledning til at omtale det. Spørgsmaalet har jo ikke stor Betydning og er de fleste Medlemmer vel bekendt fra det særlige Lovforslag, som den høitærede Justitsminister i sin Tid fremsatte. I dette Lovforslag var det jo paatænkt at give vedkommende Embedsmand en betydelig høiere Pension. Folkethinget nægtede Lovforslaget Fremme, fordi man mente, at hans Forhold ikke havde været saadant, at han fortjente Pension. Fra den høitærede Ministers Side blev det gjort gjældende, at da han ikke var afstediget ved Døen, havde han Ret til at faae sin Pension fastsat ved særlig Lov, medens det selvfølgelig laa i Lovgivningsmagts Haand at bestemme, hvor stor denne Pension skulde være. Denne hele Kædetighed mellem Thinget og Ministeren endte med, at Thinget fastholdt Sit og forkastede Lovforslaget, medens Ministeren paa sin Side erklærede, at han fandt sig i denne Forkastelse, idet han haabede, at man paa anden Maade vilde give vedkommende afstedigede Embedsmand en Understøttelse, saa at han dog alligevel fik Noget, og Sagen dermed kunde være bortfalden. Dette blev saa ikke modsagt af Ordføreren, og det har foranlediget de Medlemmer, som have stillet Underændringsforslaget under Nr. 40 c., til at stille dette Forslag, idet vor Opfattelse er, at Thinget ved sin Beslutning ikke blot har givet Ministeren en Slags Anvisning paa at fremkomme med et nyt Forslag om Understøttelse til vedkommende Embedsmand, men ogsaa givet vedkommende Embedsmand en Slags Haab om Understøttelse, og at det vilde være urimeligt at nægte den. Det vil være det Rigtigste paa det nuværende Standpunkt at gaa ind derpaa, da man ellers har Udsigt til en Proces, og en saadan Proces næppe er nyttig eller hyggelig. Selvfølgelig er Underændringsforslaget fra Flertallets Side stillet under Forudsætning af, at den høitærede Minister tiltræder det, og Sagen saa bliver afgjort med det. — Ændringsforslaget Nr. 41 er et Forslag, der er begrundet i

Betænkningen under Nr. 61—62. Seg skal ikke komme nærmere ind derpaa, idet jeg gjerne vilde høre den høitærede Minister udtale sig om det. Seg maa opfatte dette Forslag som et Forslag til dette Thing om at bevilge en Lønning til de to Assessorer, som den høitærede Minister ved provisorisk Lov har indført. Det er selvfølgelig ikke nogen Behandling af den provisoriske Lov. Den ligger jo endnu i Landstinget og er en Gang behandlet ved privat Initiativ her i Thinget; men Forslaget kan ikke fortaas anderledes, idet mindste forstaar jeg det ikke paa anden Maade, end som et Forslag til uafhængigt af den provisoriske Lovs Skjæbne eller Gyldighed at yde en Bevilling, med andre Ord at gaa ind paa Oprettelsen af disse to Assessorposter. Seg vil som sagt afvente, hvad der maa fremkomme fra den høitærede Minister i denne Henseende. Fra vor Side er naturligvis Meningen med Forslaget den, at vi modsatte os selve Foranstaltningen ganske uden Hensyn til, om den finder Begrundelse i det One eller det Andet. — Under Nr. 42 er der stillet Forslag om Nedsættelse af Medhjælpssummen til Straffeanstalterne. Dette Forslag har en lignende Begrundelse som Forslagene under Nr. 45, 46 og 47, som ligeledes er stillet af Udvalgets Flertal og gaar ud paa en Nedsættelse vedrørende Lønningsforholdene ved Sindsstyggeanstalterne. Den høitærede Minister havde paa Finansloven foreslaaet en Række Lønningsforbedringer, der efter Flertallets Mening vare mindre vel begrundede, idet de høiere Lønninger synes at være særligt begunstigede, og de mindre Funktionærers Løn temmelig knapt ansat. Flertallet tilbød da i den Forhandling, som fandt Sted i Udvalget førend Opførelsen, at gaa til en Forvieselse af Sætserne for de mindre Lønningers Vedkommende, men ikke for de enkelte høiere Lønninger. Den høitærede Minister afviste imidlertid den Gang fuldstændig enhver Forhandling om dette Spørgsmaal, og det var derfor nødvendigt fra vor Side at lade Spørgsmaalet staa hen og foreløbig fastholde Nægtelsen. Selvfølgelig er Udvalget villigt til at forhandle Sagen med Ministeren, men saalænge Ministeren ikke vil forhandle med os, kan det ikke nytte, at vi ville forhandle med ham. — Ændringsforslaget under Nr. 43 er en gammel Betjendt, som jeg ikke behøver nærmere at gaa ind paa; det skriver sig fra flere Aar tilbage. — Ændringsforslaget under Nr. 48 er tiltraadt af Udvalget, og Ændringsforslaget under Nr. 49 gaar ud paa fra Udvalgets Side — det vil sige hele Udvalget med Undtagelse